

אחרי שאושרו גילויי "העולם הזה" מלפני

שנתיים, חייבת המישטרה להיכנס לעניין

לחוקר את הבריו!

אי שורת התעלומות האופפות את החברה לישראל, נוספה השבוע תעלומה נוספת: מה בדיוק אמר הבריו אדמונד דה-רוטשילד, ומה הכחיש שאמר? ומה גרם להתפרצות-הזעם שלו בעיתונות וברדיו על מבקרי-המדינה, הד"ר יצחק נבנצאל, שנתן גושפנקא ממלכתית לגילוי יים שפירסם העולם הזה על המעשים הר פליליים של הבריו בחברה לישראל עוד באפריל 1975?

יושבראש מועצת-המנהלים של החברה לישראל, הבריו אדמונד דה-רוטשילד, וכל חברי מועצת-המנהלים. **מייד עם הופעת "העולם הזה" החליט המבקר, הד"ר יצחק נבני צאז, לפרסם את הדיווח-השבון. הוא פורסם תוך ימים אחרים.**

אוול גמור

גילוי

ותוצאה

השתדשנות העניינים בפרשת ה-חברה לישראל היא חזרה על מה שקרה בפרשיות רכטר, ידלן ועופר. תחילה מגלה העולם הזה את השחיתות, עובר זמן עד שהגילויים מתאמתים על-ידי מוסדות ממשלתיים, נפתח חקירה רשמית והאשמים עומדים לדון ונושאים באחריות. **הבריו רוטשילד חושש כי עתה יקרה דבר דומה גם בעיקבות ה-דיווח-השבון של מבקרי-המדינה, שי הוא דו"ח מתוך ומצונזר, עומת הדו"ח הישראלי? שכתב עוד לפני חצי שנה.**

החקירה בזה, אם יורה עתה ה-יועץ המישפטי לממשלה, הפרופ' סור אהרון ברק, תוכני להעלותו לדיון של הבריו דה-רוטשילד, עי מתן שוחר למיכאל צור, מנכ"ל "החברה לישראל", וקבצת טובות-הנאה כספיות מן החברה תמורת השוחר שמיכאל צור קיבל.

עיסקת השוחר נחשפה על-ידי העולם הזה (1965) באפריל 1975. ועתה היא מת-פרסמת על-ידי מבקרי-המדינה. אולם סיר סומי המבקר הם חלקיים, וכוללים רק את תוכן טובת-ההנאה למיכאל צור על-ידי הבריו, אין המבקר כולל משום מה בדיון וחשבון של את ההטבות שקיבל הבריו מיכאל צור כתמורה.

אין תימה שכאשר שמע הבריו על פיר סומי המבקר, התפריך באוזני כתבי שידורי ישראל וטען כי יגלה שמילגות קיבלו כספים ממוסדות של החברה לישראל, ושלי עורך-הדיון, אמנון גולדנברג, הציעו נציגי הם של חברי-כנסת שימנעו את פירסום הדיווח-השבון של המבקר, אם הבריו יבטל את התלונות נגד טיבור רוזנבוים בשווייץ. למעשה, הדיווח-השבון של מבקרי-המדינה, שהתבסס על חקירה של עורך-הדיון הירוי שלמי ארנולד שאר, היה מוכן לפני שני שנים וחצי. מאו ועד היום הוא לא פורסם. לפני שבעים וארבע במרום, "אתה והלידה" של העולם הזה כי מבקרי-המדינה גונז את הדיווח-השבון הזה. נאמר בידיעה שבחבריה כנסת מסיעות המערך המפד"ל הבטחתי למבקרי-המדינה את בחירתו לתקופה נוספת (שאלה נבחר לפני חודשיים) אם לא יסר סם את הדיווח-השבון. נאמר גם כי הדיון וחשבון כולל האשמות המערך ביותר על

לוט את הכסף, קיבל בנק הפועלים מאוצר המדינה אשראי של 20 מיליון דולר בלי לנמק את הצורך לכך למבקרי-המדינה (דיו וחשבון שנתי מספר 25, עמוד 80). **מסתבר כי סכום של 28 מיליון דולר מן ההשקעות ב"חברה לישראל" נאז מישראל עצמה, ובכך יש עבירה על "חוק החברה לישראל" אל, המחייב כי ההשקעה תכוא מד מקורות זרים, וזא מישראל עצמה.** בכך יש גם הונאה של מוסדות ישראל ליים וגרמניים ביחד, שהונו את ממשלת גרמניה המערבית ואיפשרו על-ידי ההונאה קבלת הטבות מס-הכנסה בגרמניה, להשקי עות הסיבוביות בישראל.

לגבי יושבראש מועצת-המנהלים של בנק לאומי לישראל, ארנסט יפת, אומר המבקר שהוא התפטר מן החברה כמחאה על דרך הניהול של מיכאל צור, אולם שלח במקומו את ברוך יקותיאל, ובכך הקהה את מעשה ההתפטרות. המבקר מעיר, אגב, כי טיבור רוזנבוים נהג שלא כחוק בכך שלא גילה לחברה לישראל שהוא בעל חברה ואדוצית, שקיבלה הפקדות ונתנה הלוואות רבות לחברה לישראל לצרכי העיסקה הסיבובית המפורסמת. אולם ה-

טובות הנאה

על הצעת השוחר של הבריו כותב מבקרי-המדינה, בדיווח-השבון המיוחד שלו, כי בידי צור מכתב של חברת פרז מוטקס, השייכת לבריו רוטשילד בשווייץ, שלפיה קיבל ממנה דמי-ייעוץ בסך 25 אלף דולר לשנה, במשך חמש שנים, החל ב-אפריל 1973. צור טען כי נתן ייעוץ בקשר להשקעה באירופה. המבקר סבור כי על חוזה זה בין יושבר ראש מועצת המנהלים למנכ"ל היה צריך לדווח למועצת-המנהלים. הבריו הסביר כי לא דיווח, כיוון שהסכום לא נכנס לתוקף ולא נעשה כל תשלום לפיו. **האמת היא כי צור ייעץ לבריו בהתקשרותו עם הקבוצה הגרמני, ניה, ושתי הקבוצות כונות מרכז גדול במונטה-הקרלו. הסיבה שצור לא קיבל את התשלום המגיע לו היא שפנה לרואי-החשבון עוזי שמינברג, וביקש את חוות-ידעתו איך לקבל את התשלום בני לשלם עליו מסי-הכנסה בשום ארץ.**

הכנת חוות-הידעת השתתחה, וכאשר פרי צה סערת רוזנבוים נשכה העניין, הבריו טוען כי כאשר דרש צור, אחרי מישפטו, את השכר המגיע לו, נענה כי העיסקה במונטה-הקרלו לא קשורה בפרומוטקס, ולכן אין הכסף מגיע לו לפי החוזה. הבריו ניצל את העובדה כי העיסקה במונטה-הקרלו נעשתה על-ידי חברה אחרת שלו. אבל הבריו לא שכה לקבל מן החברה לישראל, תודות לצור, טובות-הנאה רציני ניות, שעליהן אין המבקר מדווח, משום-מה. הבריו קנה מניות בחברה לישראל, לפי התשקיף משנת 1972. הוא חתם על הרכישה בספטמבר 1972 והיה עליו, לפי התשקיף, לשלם 25% במזומן, ואת היתר בשלושה תשלומים שווים, תוך תשעה חודשים. בפועל שילם הבריו במזומן רק 10%, ואת היתר שילם רק באמצע שנת 1974. על העובדה כי עד אמצע שנת 1974 לא היו לבריו מניות בארבעה מיליון דולר כפי (המשך בעמוד 32)

מבקר-המדינה מעלים מיצאים על "החברה לישראל"

עורך-הדיון ארנולד שאר, הגיש ל-מבקרי-המדינה, ד"ר יצחק נבנצאל, את מימצאי בדיקתו על מעורבותו ר אחריותם של חברי מועצת-המנהלים של "החברה לישראל" לעיסקותיה בתקופת המיכאל צור. שאר קיבל את הבדיקה ממבקרי-המדינה, אחרי שהתברר - תוך כדי בדיקה עיסקות הניגה - כי לא תמזי היה מיכאל צור לכדו אחראי לי עיסקות. מבקרי-המדינה מסרב לפרסם את מימצאו של שאר, למרות הזמן הרב שעבר מאז הנשטם. החסבר שניתן היה כי המבקר יוצח להכשיר את בחירתו לי תפקידו חדש, דבר שנעשה לפני כמה שבועות. עתה אין סיבה שתמנע מן המבקר את מירוס המימצאים, כדי שהעניבור יידע מי ממנהלי "החברה לישראל" אחראי לנניבות הנזולות, ומי אינו ראוי לשמש מנהל בה.

גילויי "העולם הזה": 19.1.77

לאחר שבוע החליט המבקר לפרסם מבקר אינו אומר דבר לגבי העובדה שגם יפת לא הודיע על היותו בעל עניין ב-חברת לוכסאינבסט. שהילוחה שמונה מיל-יון דולר לתאגיד של רוזנבוים לצורך מימון החברה לישראל.

העיסקה הסיבובית מתוארת על-ידי ה-מבקר בשפה רפה. עיקרה מימון ההשקעה בת 30 מיליון הדולרים בחברה לישראל על-ידי קבוצת ריגר הגרמנית. מסתבר כי מקור הכספים היה בנופים ישראלים: הב-רת לוכסאינבסט של בנק לאומי לישראל הילוחה שמונה מיליון דולר. היא קיבלה את הכסף בשנת 1972 מחברת הספי-נות צ"ם, שהיתה בבעלות החברה לישראל. חברת אוסלוט השייכת לקבוצת בנק הפועלים, הילוחה 20.5 מיליון דולר למימון החברה לישראל, באמצעות הקבוצה הגרמנית. בשנת 1972, עת הילוחה אוט-

דולר, לא דווח - לא בתשקיפים הבאים ולא במאזני החברה. הבריו לא היה סתם משקיע (החברה שלו, שקנתה מניות קרויה ישרוף), אלא יושבר ראש מועצת-המנהלים של החברה. אי-הריוות שלו, והעמדת-הפ"י נכס כאילו יש לו מניות ב-4 מילי-יון דולר כאשר בפועל עדיין לא שירב עכונו, היא הונאה המורה ביותר לא רק לפי החוקים האמרי-קאיים, אלא גם לפי חוקי-ניירות-הערך הישראלי!

עבירה חמורה אחרת של הבריו על חוקי-ניירות-הערך של ארצות-הברית לישראל, היא החוזה שעשה עם מיכאל צור, לפיו ישלם לצור 25 אלף דולר לשנה תמורת ייעוץ סינטי של צור לחברות האחרות של הבריו. חוזה כזה בין מנכ"ל החברה ליושבראש חייב להיות מדווח לבעלי-המניות, וגם או ספק אם הוא חוקי. ה-ת-קשרות זו יכולה להפיל את הבריו גם בישראל וגם בארצות-הברית, ניתן לטעון כי בגלל חוזה זה לא דיווח צור לבעלי-המניות על אי-התשלום תמורת המניות, וניתן יהיה גם לטעון כי בגלל חוזה זה לא גבה צור כרוש, מן החברות הפרטיות של הבריו. שכר-דירה תמורת חדרי משרד שהוכרה לישראל השכירה להם!

גילויי "העולם הזה": 30.4.75

ממלא-מקומו של הבריו בניהול החברה, שנהג כאוויל מחלט ואיפשר לצור לגנוב את עשרות מיליוני הדולרים שגנב. גם יתר חברי מועצת-המנהלים אינם מצטיירים ב-אור חיובי, מלבד יעקב ברין, שלפחות ניסה לחקור ולברר מה עושה צור עם ה-כספים.